

Şeyh Naim Kasım, Hizbullah'a yöneltilen eleştirilere yanıt verdi

Şeyh Naim Kasım, BreakThrough News'ten Rania Khalek'in Dispatches programında Hizbullah, Lübnan, Batı Asya ve Dünya üzerine sorulara ve çeşitli kesimlerden Hizbullah'a yöneltilen eleştirilere yanıt verdi.

Herkese merhaba, ben Rania Khalek. Beyrut-Lübnan'dan size seslenen Dispatches programını izliyorsunuz. Bugün, Lübnan'ın en etkili politik güçlerinden, Güney Lübnan'da "İsrail" işgaline karşı bir direniş hareketi olarak ortaya çıkan ve yıllar içinde emperyalist güçlere karşı Batı Asya genelinde en büyük oyunculardan biri konumuna gelen Hizbullah'ın genel sekreter yardımcısı Şeyh Naim Kasım konuğumuz.

Programımıza hoş geldiniz Şeyh Naim Kasım.

-Hoşbulduk.

Evet, şununla başlayalım... Biliyorsunuz, Hizbullah Güney Lübnan'da "İsrail" işgaline karşı direnen küçük bir hareket olarak başladı; ancak az önce de söz ettiğim gibi yıllar içinde Lübnan, Suriye ve Irak'a kadar genişleyen ve dahi Ensarullah'a destek olan bir orduya dönüştü. Önceden düşmanlarınız yabancı işgalcilerle sınırlıyken 2013'ten bu yana el-Kaide ve IŞİD de aralarına eklendi. Bu noktada size sorum şu: Hareketiniz zaman içinde nasıl bir değişim geçirdi ve bugün hem Lübnan dahilinde hem de bölgede amacınız nedir?

- 1982'de Hizbullah kurulduğunda temel hedefi topraklarını işgal eden "İsrail" düşmanına karşı koyarak topraklarını kurtarmaktı. Hizbullah'ın kuruluşu İslami bir temel dahilinde Allah yolunda cihad etmek, "İsrail" işgaliyle savaşarak topraklarını kurtarmak esasına dayanır. Ancak olaylar

geliştikçe “İsrail”in doğrudan bulunmadığı yerlerden de bize uzanmaya çalışan “İsrail” elleri olduğunu fark ettik.

Örneğin IŞİD bunların arasındadır; Suriye ve Irak’a getirilen, Batı, ABD ve Körfez ülkeleri tarafından Direniş Eksenini’nin bir parçası olan Suriye’yi yok etmek için görevlendirilmiş tekfirciler bunların arasındadır.

Bu noktada, Lübnan’a doğu bölgelerinden giren IŞİD ve tekfircilerin Lübnan’da bizi sabote etmek amacıyla olduklarını anladık. Bizimle, Suriye ile Irak ile savaşmak istiyorlardı. Onlara karşı koymanın “İsrail” ile savaşımıza hizmet edeceğini anladık. Onların bölgede kontrol ve etki sahibi olmalarını engellemek için karşı koyduk; böyle bir kontrol ve etkiye sahip olsalardı doğrusu bu “İsrail’in yararına olacaktı.

Bu nedenle, başlangıçta IŞİD ile savaşmadık, bizim birincil savaşımız “İsrail” ile. Fakat IŞİD’in Batı himayesi altında “İsrail’e hizmet eden bir işlev yerine getirdiğini göz önüne alarak Direniş Eksenimizi korumanın bir parçası olarak gördüğümüz bu savaşa girdik.

Aynı zamanda Lübnan’ı ve “İsrail’e karşı koyabilme gücümüzü korumak da amaçlarımız arasındaydı. Hâlâ başlangıçtaki fikrimizin arkasındayız, toprakları özgürleştirebilmek için asli hedefimiz “İsrail”dir. Temel hedef budur. Buna ek olarak, şayet temel hedefimize katkısı olacaksa her şeyi yaparız, yapacağız ve şimdiye kadar yaptığımız da budur.

Dışarıdan pek çok yorumcu ve hatta Lübnan dahilindeki kimi hasımlarınız ve Amerikalı yetkililer Hizbullah’ın Lübnan’ı yönettiği konusunda ısrarcılar. Bu iddiaya nasıl yanıt veriyorsunuz?

– Hizbullah önemli bir halk gücüne ve desteğine sahip. Bu da Hizbullah’ın etkili bir politik varlığa sahip olmasını sağlıyor. Seçimlerde 128 vekilden 15’ini elde ettik. Ayrıca “İsrail” düşmanına karşı direnişimizde ülkelerin kazanamadığı başarılar kazandık.

Beyrut'a kadar ulaşabilmiş "İsrail"i Lübnan'dan atmaya başardık. Ve "İsrail"e karşı Temmuz 2006'daki büyük savaşla yüz yüze geldik ve bu savaşı kazandık. Ayrıca 2017'de Bekaa bölgesine girmeye çalışan tekfirci emirliği engellemeye muktedir olduk. Bu bize güç verdi, ayrıca cesurluğumuzu ve davamızı sürdürdümüzü kanıtladı.

Askeri ve politik düzeylerdeki gücümüz ve sahip olduğumuz halk gücü sayesinde Lübnan'da, Lübnan'ın kararlarında, Lübnan'ın geleceğinde ve Lübnan dahilindeki ittifaklarımızda bir etkiye sahibiz. Bu yüzden bizim Lübnan'ı elimizde tuttuğumuzu söylüyorlar.

Gerçek bu değil; Lübnan dini ve mezhebi çeşitliliğe sahip ve bizim parlamentodaki varlığımız toplam vekil sayısının yaklaşık %13-14'üne karşılık geliyor; etkili olan başka mezhepler de var.

Ancak biz organize, titiz, verdiği sözleri tutan ve insanların yararına çalışan bir partiyiz. Bu yüzden belirgin ve etkili bir grup olarak öne çıkıyoruz. Evet, diyebiliriz ki Hizbullah, Lübnan'da önemli bir etkiye sahip; fakat Lübnan'ı yöneten biz değiliz ve bunu yapabilecek gücümüz de yok. İşbirliği yaptığımız başka partiler var.

Ve biliyorsunuz... Buna ek olarak genellikle aynı insanlardan, Amerikalılardan ve Lübnan'daki hasımlarınızdan gelen bir eleştiri var: "Hizbullah, İran'ın bir vekil yapısı, Hizbullah'tan İran sorumlu." Bu eleştiriye nasıl yanıt veriyorsunuz? Hizbullah, İran'ın bir vekil yapısı mı? Hizbullah ile İran birbirinden ayrı mı? Buradaki ilişki nedir?

– İran ile ilişkimiz iyi bir ilişki. Bizim Velayet-i Fakih'e, İmam Hamaney'e inancımız dini bir inanç, dini bir bağlılıktır. Tıpkı Hristiyanların merci olarak Papa'nın otoritesini kabul ettikleri gibi, tıpkı dünya üzerindeki herhangi bir dini yapının belirli bir bölgedeki belirli bir merciye inanması gibi biz de dini otoritemiz olarak İmam Hamaney'e inanıyoruz.

Bu meselenin kültürel ve entelektüel boyutu ve gayet normal. Önemli olan bizim sahada ne yaptığımız. Şunu sormak istiyorum: Şimdiye kadar Hizbullah sahada İran için yapıldığı gösterilebilecek ne yapmıştır?

Şayet "İsrail"e karşı koymaktan söz ediyorsak bu bizim fikrimiz çünkü toprağımız işgal altında. Şayet tekfiricilere, IŞİD'e karşı koymaktan söz ediyorsak bu bizim fikrimiz çünkü onlar bizim bölgelerimizde hakimiyet kurmak istediler.

Biz Lübnan'ın politik idaresinin Amerika'ya tabi olmasını kabul etmiyorsak bu biz Lübnanlılar olarak bağımsızlık istediğimiz içindir. "İsraili" düşmanla savaşlarımızda verdiğimiz şehitlerin tümü Lübnanlı şehitlerdir. Partimiz bir Lübnan partisidir. Lübnan'da kazandığımız başarılar bizim için, Lübnan içindir.

Tüm bunlar bizim yararımızdır. Toprakların kurtarılmasından, halka yarar sağlamaktan, Lübnan'ın bağımsızlığı için politik ittifaklar inşa etmekten söz ettiğimizde tüm bunlar Lübnan'a hizmettir. Evet, İran bizim yaptıklarımızdan mutlu. Bu da İran'ın hakkı.

Elbette yalnızca İran değil, tüm dünyada benzer fikirlere sahip olan herkes bizim başardıklarımızdan mutlu olacaktır; çünkü biz yurtsever bir biçimde çalışıyoruz. Biz hiç kimsenin adına hareket etmiyoruz. Lübnanlılar olarak hareket ediyoruz ve ne yaptığımızı ifade etme hakkına sahibiz.

Peki, daha küresel bir boyuta gelirsek... Biliyorsunuz, Hizbullah Soğuk Savaş döneminde kuruldu ve en büyük zaferlerinden bazılarını tek kutuplu ve Amerikan hegemonyasının, Amerikan üstünlüğünün olduğu bir dönemde kazandı. Fakat o zamandan bu yana dünya değişti. Amerika Irak'ta ve Afganistan'da yenildi ve bu yenilgiler daha az doğrudan hegemonya çağrılarını meydana getirdi. Ayrıca Çin gibi yükselen güçler var ve daha küçük, bir nevi orta ölçekte güçler, İran gibi, Türkiye gibi; sınırlarının ötesine

kuvvetler gönderebiliyor ve ekonomik etkilerde bulunabiliyorlar. Amerika'nın başını çektiği eski dünya düzeninin çöktüğünü ve yeni bir çok kutuplu dünyanın oluştuğunu göz önüne alıyor musunuz? Şayet alıyorsanız çok kutuplu bir dünya Hizbullah için ne anlama geliyor?

– 1989'dan önce dünya, Doğu ve Batı olarak ikiye bölünmüştü. Kontrol Amerika ve Sovyetler Birliği arasındaydı. 1989'da Sovyetler Birliği'nin yıkılışından sonra Amerika tek taraflı bir hegemonya hâline geldi.

Bu hegemonyayı halklar ve ülkeler üzerinde tahakküm kurmak için kullanmaya çalıştı. Kaynakları gasp etmek ve halkları kontrol altına almak için dünyanın olabilecek her bölgesine, Irak'a, Afganistan'a ve başka bölgelere istilalar gerçekleştirdi. Ve dünya halklarının böyle bir hegemonyayı kabul etmedikleri âşikâr oldu.

Tüm insanlar bağımsız olmak, kendi seçimlerine, kendi kudretlerine sahip olmak ve çocukları için bir gelecek isterler. İşte bu nedenle bir şeyler değişmeye başladı. Bugün Amerikan işgalinin yenildiği ve başarılı olamadığı bir sahne içindeyiz.

Bugün İran ve Türkiye gibi, tıpkı normal bir ülkenin yapacağı gibi, Amerikan hegemonyasını kabul etmeyen pek çok ülke var. Rusya, Çin hatta Hindistan ve Pakistan ve diğer başka büyük ülkeler Amerikan hegemonyasına, Amerika'nın ne istediğine karar verip insanların haklarını yağmalamasına tahammül etmiyorlar.

Bu yüzden dünyada artık yeni bir sahne ile karşı karşıyayız. Bu sahne Amerikan hegemonyasını reddediyor. Dünya çok kutupluluğun olduğu bir yer olacak. Hizbullah olarak bizim için bu mükemmel. Bu durum tüm halkların başka bir halkın ya da başka bir halkın siyasi liderinin boyunduruğu altında olmama hakkıyla tutarlılık içindedir.

Bu yüzden bir bu sonuçtan memnunuz. Ve bu gayet normal. Hiç

kimse insanlığı kendi adaletsizliğine, zorbalığına ve sömürgeciliğine mahkum edemez. Ve geçen yüzyıllardaki tüm hegemonyalar çökmüştür.

İmparatorluklar nerede? Roma İmparatorluğu nerede? Bizans İmparatorluğu nerede? Pers İmparatorluğu nerede? Tarih boyunca tüm imparatorluklar çökmüştür. Bu yine olacaktır ve şu anda gerçekleşmekte olan da budur. Tek kutupluluğun çöküşünden ötürü mutluyuz.

Rusya-Ukrayna savaşının küresel politik ve ekonomik düzene etkilerine nasıl bakıyorsunuz?

– Benim görüşüme göre **Rusya**-Ukrayna savaşı, çok kutupluluğa geçişin ve Amerika'nın tek kutupluluğu teorisinin başarısızlığının görünür olduğu bir tablodur. Çünkü bu savaş iki kamp zemininde çıktı: Amerikan kampı ve Rus kampı. Bu yüzden savaşın sonuçları arasında daha çok küresel parçalanma da olacaktır. Geri dönüş yoktur; Amerika'nın ve Batı'nın geriye, geçmişteki tek kutupluluğa dönebilecek gücü yoktur.

Şimdi daha yerel -ya da bölgesel demeliyim- meselelere dönelim. Biliyorsunuz, sıkça şu söyleniyor: "Lübnan'ın sorunları, Suudiler Lübnan'da daha pozitif bir rol oynamaya karar vermeden çözülemez." Lübnan'daki Suudi rolü nedir ve böyle bir rolün pozitif bir rol olmasının hiç mümkün olabileceğini düşünüyor musunuz?

– Lübnan'ın sorunlarını çözebilmek için bir iç uzlaşma gerekiyor. Ve dahi dış ülkelerin Lübnan'a müdahalelerini ve Lübnan üzerindeki baskılarını kesmeleri gerekiyor. Bizim ana sorunlarımızdan biri yaptırımlar ve abluka, dünyanın Lübnan ile ilişki kurmasını engellemek yoluyla uygulanan Amerikan müdahalesidir. Dış ülkeler Lübnan'dan ellerini çekerlerse Lübnan iyi olur.

Lübnan ile iyi ilişkilere sahip olmak Suudi Arabistan için yararlıdır. Fakat Lübnan'ın istikrarını ya da geleceğini oluşturacak olan Suudi Arabistan değildir; bunları yapacak

olanlar Lübnanlılardır.

Şayet Suudi Arabistan geri çekilmeyi sürdürürse bu onun kendi meselesidir. Lübnan'ın inşası kimsenin yardıma gelmesini beklemeyecektir. Dolayısıyla vurgulamak isterim ki Lübnan'da tüm sorunlarımız dış müdahaleden ötürüdür. Lübnanlılar olarak dış baskı olmadan haklarımızı alabilmemiz için birbirimize kenetlenmemiz daha iyidir.

Biliyorsunuz... Bir dakikalığına daha Suudiler üzerinde duralım. Yemen'de bir çözüme ulaşılanaya kadar Lübnan'da ilerlemenin de önünü tıkıyorlar. Yemen'de süregelen kriz ve Lübnan'da süregelen kriz arasında bir bağlantı olduğunu düşünüyor musunuz?

Lübnan'daki krizle Yemen'deki kriz arasında bir korelasyon yoktur. Fakat şu açıktır ki Yemen'de olanlar Suudi Arabistan'ı şaşırttı. Yemenlilerin ülkelerini böylesine savunmalarını ve ülkelerinde Suudi hakimiyetini engellemelerini beklemiyorlardı.

Bu yüzden bugün onlarla, Yemenlilerle savaşıyorlar ve onlara haklarını vermek istemiyorlar; bu Suudi Arabistan tarafından Yemen'e yapılan büyük bir zulümdür; ancak bu Lübnan konusundan tamamen ayrıdır.

Hizbullah'ı, Yemen'i desteklemekle suçluyorlar; Suudi Arabistan'ın Lübnan'daki tavrının nedenlerinden biri de bu. Biz Yemen'i çok küçük ölçüde destekliyoruz. Bizce her şeyi, haklarını yeniden alabilmek için tüm mücadeleyi, çatışmaları sürdürenler Yemenliler. Yemen konusu, Suudi Arabistan'ın bulduğu bir bahane.

Dolayısıyla Yemen ile Lübnan arasında bir bağlantı olmadığını belirtiyoruz. Yemen'de olup biten Yemen'e özgüdür; Lübnan'da olup biten Lübnan'a özgüdür. Suudi Arabistan, resmi yetkililerinden biri 20 yılda Lübnan'a 20 milyar dolardan fazla yardım gönderdiklerini ve karşılığında hiçbir şey almadıklarını söylediğinde şok oluyor.

Soru Őu: Lübnan'dan ne istiyorlar? Lübnan'ın kendi politikalarına bağlanmasını mı istiyorlar? Bu, bizim için asla kabul edilemez. Lübnanlılar bağımsızdır ve kararlarını baŐkalarından bağımsız olarak alırlar. Kim Lübnan'la bu Őekilde bir ilişki kurmak isterse baŐımızın üstüne. Kim de Lübnan'la halkının seçimlerine saygılı bir iletiŐim kurmak istemezse bu da onların kendi sorunudur. Ancak Yemen'de olup bitenin Lübnan ile hiÇbir ilgisi yoktur.

Geçtięimiz iki yılda Suudiler ve İraniiler Baędat'ta ve başka yerlerde görüŐmeler yaptılar. Bu görüŐmelerin nereye vardığıını biliyor musunuz ve bu neden önemli?

– Bizim bildiğimize göre İnan ve Suudi Arabistan arasındaki görüŐmeler Baędat'ta beŐ toplantı Őeklinde gerçekleşti. BeŐ toplantı sırasında tartıŐmalar öncelikli olarak iki ülke arasındaki iliŐkileri iyileŐtirmeye yönelikti ve henüz bunun pratikteki adımlarını belirlemediler.

İlk toplantıda Suudi tarafının iki ülke arasındaki ikili ilişkilere dair meseleler yerine İnan'ın meselelerini tartıŐmak gibi bir talebi vardı; Yemen ve diğer meseleler. Ancak İnan bölgesel meseleler ile ilgili herhangi bir tartıŐmayı reddetti ve tartıŐma konularını ikili iliŐkilerle sınırlandırdı.

Bu bölgesel meselelere de yardımcı olabilir; ancak tartıŐmalara ve taahhütlere tabi olmamaları kaydıyla. Bence toplantılarda oyalanma ve gecikmeye neden olan, Suudi Arabistan'ın hem ikili iliŐkiler hem de bölgesel meselelerin tartıŐılacaęı umudunu taŐımasıydı. Fakat artık Suudi Arabistan Şunu anladı ki ya tartıŐmalar ikili iliŐkiler üzerine olacak ya da hiÇ tartıŐma, toplantı olmayacak.

Yakın gelecekte iki taraf arasında bir toplantı gerçekleŐeceęini düŐünüyorum; ancak tartıŐmalar yalnızca Suudi-İnan iliŐkileri üzerine olacak; bölge ve dünya meseleleri bu toplantıya dahil olmayacak.

Size Amerika'nın Lübnan'daki rolünü sormak istiyorum; yaptırımların etkileri, yerine getirilmemiş pek çok söz, bölgedeki diğer ülkeler gibi Lübnan'ın da iç işlerine müdahale... Tabii ki yaptırımların Suriye'de de etkileri var. Amerikan politikaları Lübnan'ı şu anda nasıl etkiliyor? Çünkü Amerikalıların sıkça şöyle dediklerini duyuyoruz: "Hayır, biz Lübnan'a yaptırım uygulamıyoruz. Biz yalnızca belirli kişilere yaptırım uyguluyoruz." Ama açıktır ki Amerika'nın bölgede yaptıklarının Lübnan için de sonuçları var. Genel olarak Amerika'nın Lübnan ve Suriye politikalarına yönelik duruşunuz nedir?

Amerika'nın bölgede hedefleri var. İki belirgin hedefi şu:

1. Kendi ekonomik, politik ve sosyal çıkarlarına her anlamda hizmet edecek biçimde bölgedeki tüm ülkelerin politikaları üzerinde hakimiyet sahibi olmak.

2. "İsrail"i bölgeyi yöneten, kuvvetli bir varlığa sahip, Lübnan içinde ve dışında ve özellikle Filistin'de tüm bölgenin gerçekliğini istismar eden bir konuma getirmek. Lübnan'da Direniş, ABD'nin bu iki hedefini engellemek üzere vücuda geldi.

Bir taraftan "İsrail"i bozguna uğrattı, diğer taraftan bu Direniş, Amerika'nın Lübnan'ı kendisine ve "İsrail"e tabi kılmak isteyen politikalarını kabul etmiyor. Bundan dolayı Amerika, Lübnan'a savaş açma kararı aldı.

Şu anda Amerika Lübnan ile ekonomik, sosyal ve politik olarak her anlamda savaş hâlinde. Yalnızca belirli kişilere yaptırım uyguladıklarını söylemelerine gelince. Tüm insanlar bu yaptırımların çocukları, yaşlıları, kadınları ve tüm vatandaşları nasıl etkilediğini, tüm ülke dahilindeki ekonomik ve finansal durumu görürken bunlar hiçbir değeri olmayan teorik sözler.

Lübnan'da gördüğümüz çöküşün en önemli nedenlerinden biri, Amerika'nın hem uyguladığı yaptırımlar hem de yolları

kapatmak, insanları sabote etmek ve karışıklığa itmek için çalışan sivil toplum kuruluşları ya da kâr amacı gütmeyen kuruluşlar aracılığıyla kargaşa ve kaosun kışkırtılmasına neden oluşudur.

Dolayısıyla Amerika'nın sadece kişileri hedef aldığını söylemek doğru değildir. Amerika, bütün bir toplumu, tüm ülkeyi hedef almaktadır. Tabii ki hedefleri bizi baskı altında tutmak. Hatta halka "Biz bu durumu artık kaldıramıyoruz." dedirtip halkın Hizbullah'a politikalarını değiştirmesi için baskı yapmalarını sağlamak.

Hayır, bu olmayacak ve onlar da bunun olmayacağını biliyorlar. En büyük kanıt parlamento seçimleri. İnsanlardan 2018'de aldığımızdan daha çok destek aldık.

2022 seçimlerinde fazladan iki vekil çıkardık; 13 vekilimiz vardı, şimdi 15 vekilimiz var. Ülke içinde ağırlığı olan bir güç olarak kalmayı başardık. Bu, Amerika'nın halk ile bizi ayırmakta başarısız olduğunun göstergesidir.

Özetle şöyle diyebilirim: Amerika, ekonomik, politik ve finansal baskı yoluyla istisnasız bütün Lübnan'a saldırıyor; "İsrail" ve kendi çıkarları uğruna çocuklarla, kadınlarla savaşıyor ama başarılı olamayacak.

Siz "İsrail"den bahsetmişken, bildiğimiz gibi "İsrail" yeni hükümetini kurma sürecinde ki bu hükümet "İsrail" tarihindeki en aşırılık yanlısı partilerin bazılarını içeriyor. Ve tabii ki "İsrail" dahilinde sözde liberaller ya da solcular ya da her kim "İsrail"de iş başındaysa onlar da Filistinlilere ve Yahudi olmayanlara karşı ırkçıdır, etnik kırım uygulamalarının, komşu ülkelere karşı saldırgan savaşların içindedirler. Fakat öyle görünüyor ki geleneksel partiler ile seçimlerde meclise giren ve Avrupa'daki Neo-Nazi partilere ya da bir çeşit Yahudi IŞİD'ine benzetilen aşırı sağcı partiler arasında fark var. "İsrail"de yönetim kademesine gelen bu aşırılık yanlısı partiler Filistinliler, Lübnan ve bölge için

ne anlama geliyor?

– “İsrail” hükümeti, “İsrail” halkının seçiminin sonucudur. Bu şu anlama geliyor ki aşırılık “İsrail” toplumunun derinlerine işlemiştir. Bize göre her durumda bu hükümet ve önceki hükümet arasında büyük bir farklılık yoktur; çünkü “İsrail” hükümetlerinin tamamı işgal hükümetleridir. Dolayısıyla bu insanlar ve bu hükümetler işgalcidirler.

“Bu aşırılık yanlısı, diğeri ise daha nazik bir işgalci.” denilerek işgal yumuşatılamaz. Nihayetinde işgal mutlaka sona ermeli ve “İsrail” ortadan kalkmalıdır. Filistinliler haklarını yeniden kazanmalıdırlar.

Bugün “İsrail”de aşırılık yanlısı hükümette olup bitenler Batı’nın sırtında bir yükür; “İsrail”in varlığını destekleyenler için bir yükür. Bu bölgeye bu canavarı siz yerleştirdiniz ve bu canavar günden güne daha da vahşi oluyor.

Bu canavar, erkekleri ve kadınları yerlerinden ediyor, çocukları öldürüyor, katliamlar yapıyor, iğrenç suçlar işliyor, Filistinlilerin topraklarını çalıyor ve işgali genişletiyor.

“İsrail” varlığı ile ilgili ne söyleyebiliriz? 1948’de kuruluşundan hemen sonra Birleşmiş Milletlerin kendisine **Filistin** topraklarının dokuzda yedisini verme kararı aldığı bir varlık.

Filistin’in yüzölçümü 27.000 kilometrekare, “İsraililere” henüz hiçbir şey başlamamışken 21.000 kilometrekare verdiler. Filistinliler 6.000 kilometrekare toprak ile kaldılar ve onun da parçaları “yerleşim” adı altında ellerinden sürekli olarak çalınıyor.

“İsrail” işgali Filistinlilere haklarının bir parçasını dahi vermek istemiyor. Ben sorunu “İsrail” dahilinde ‘aşırılık yanlıları’ ve ‘ılımlıların’ varlığı olarak değerlendirmiyorum. “İsrail” varlığının tamamı aşırılık yanlısı bir işgalcidir.

“İsrail” varlığının tamamı bölge dahilinde bir hata ve günahdır. “İsrail”i bir işgalci olarak ele almalı, ona bu minvalde muamele etmeliyiz.

Peki, Lübnan, Suriye, Irak şu anda güçlkle işleyen devletler. İnsanlar yaptırımlardan, kitlesel işsizlikten, elektrik ve diğer servislerin eksikliğinden -tabii ki bunların çoğu yaptırımlarla ilgili- ötürü büyük zorluklar yaşıyorlar ve bugün iklim değişikliği ile birlikte bölgedeki istikrara karşı yeni tehditler de görünür oluyor. Tüm bu zorluklar göz önüne alındığında IŞİD gibi Sünni aşırılık yanlısı hareketlerin tehdidi bitti mi yoksa tüm bu istikrarsızlığın sonucu olarak bölgede tırmanan yeni tehditler mi var?

– Bölgedeki krizi meydana getirenler Amerika ve Batı’dır. Bölgeyi yıkıma uğratmak için IŞİD’i bölgeye getirenler Amerika ve Batı’dır. Irak ve Afganistan’ı işgal edenler, Arap coğrafyasını insan hakları adı altında gösteriler ve eylemlerle tahrip edenler Amerika ve Batı’dır.

Bugün Suriye’de, Lübnan’da, Irak’ta, Filistin’de ve tüm bölgede yaşanan zorlukların, sıkıntıların nedeni Amerika ve Batı’dır. Amerika ve Batı yaptırımlar ve baskıyla bu politikayı sürdürmek istediği ve halkları ele geçirip zapt etmeye çalıştığı sürece bu demek oluyor ki IŞİD ve benzeri tehditler devam edecektir.

Çünkü IŞİD, Amerika tarafından meydana getirildi ve maddi olarak desteklendi; Amerika da bunu itiraf etti. (Hillary) Clinton itiraf etti. Dolayısıyla bugün IŞİD majör bir proje olarak darbe almış durumdadır; IŞİD adını taşıyan devletler kurabilecek güçte olmak bağlamında darbe almış durumdadır; ancak çekirdeği hâlâ varlığını sürdürüyor ve bölgede yaygın.

Bölgedeki birkaç ülkede, sadece bombalama, suikast ve benzeri formlarda olsa bile sabotaj eylemleri bekliyoruz. Belki de Amerika yeni şeyler meydana getirir çünkü şu ana kadar yaptırımların ve IŞİD’in istedikleri sonucu vermediğini

anladılar. Belki yeni, başka bir şeyler bizi şaşırtır. Bilmiyorum.

Şimdi spesifik olarak Lübnan'a dönelim. Lübnan, yakınlarda "İsrail" ile bu oldukça tarihi deniz sınırı anlaşmasına vardı. Lübnan'ın hakkını güvence altına almasında Direniş'in silahlarının nasıl bir önemi oldu?

– Dünya üzerinde herhangi biri, bu deniz sınırı demarkasyonunun öncelikle Direniş ve onun ortaya koyduğu tehditler sonra da Direniş ve Lübnan devleti arasındaki dayanışma ve Lübnan devletinin bu dosyayı iyi yönetmesi sayesinde gerçekleştiğinden şüphe duyabilir mi? Şu kesindir:

"İsrail" in savaştan, Amerika'nın ise Rusya, Ukrayna, Çin ve dünyadaki çeşitli bölgelerde kaygısını güttüğü diğer ana meseleler arasında bölgede çıkabilecek bir gerilimden korktuğu elverişli koşullarda bu başarıyı hızlandıran Direniş'tir.

Bu nedenle ben deniz sınırı demarkasyonunun tamamlanmasını 2000'deki kurtuluş, 2017'deki IŞİD'den kurtuluş ve Temmuz 2006'daki "Yeni 'Ortadoğu"ya, bunu hedefleyen saldırganlığa karşı koyuşumuzla birlikte Direniş'in önemli başarılarında biri olarak görüyorum. Tüm bunlar, Direniş'in başarılarıdır.

Bu konuda sizi eleştirenler iki ayrı pozisyonda bulunuyor. Sizi eleştirenlerin bir kısmı "Lübnan daha fazlasını elde etmeliydi, 29. Hatta kadar almalıydı." derken diğer bir kısmı da bu anlaşma "İsrail" ile yapıldığı için bu anlaşmanın üstü kapalı olarak "İsrail" in tanınması anlamına geldiğini söylüyor. Bu anlaşmanın temelde Lübnan için nasıl bir önem taşıdığını açıklayabilir misiniz? Ve bu eleştirilere nasıl yanıt veriyorsunuz?

Lübnan'da sınırları belirlemek için anayasal mekanizmalar var: Cumhurbaşkanı, meclis, bakanlar kurulu ve sınırların nerede olduğuna karar veren yetkili bakanlıklar. Deniz sınırlarının belirlenmesinde siyasi fikirlere, kimi entelektüellerin, tarihçilerin ya da coğrafi meseleler üzerine çalışanların

teorik fikirlerine dayanmak mümkün değildir.

Gerekli olan deniz sınırlarının neresi olduğuna karar vermektir. Lübnan devleti, deniz sınırının neresi olduğuna karar verdi ve biz Hizbullah olarak biz buna müdahale etmedik. Devlet “deniz sınırı burası” dediği sürece biz bunu deniz sınırı olarak kabul ederiz ve diğer tüm tartışmalarla ilgilenmiyoruz.

Fakat bunun “İsrail” ile bir normalleşme biçimi olduğunu söylemek... Deniz sınırı anlaşması iki ayrı kağıt üzerinde ve iki ayrı yerde imzalanmışken bu nasıl “İsrail” ile normalleşme olabilir?

Dolayısıyla biz şeklen dahi olsa herhangi bir normalleşme ifadesini kabul etmedik. Bu konuyu gündeme getirmeye çalışanlar fikirlerine olanak sağlamak için bir normalleşme kültürü yaratmaya çalışıyor.

“İsrail” bile bunun normalleşme anlamına gelmediğini, Lübnan ile Hizbullah ve Lübnan’ın duruşundan ötürü hâlâ çekişme içinde olduklarını söyledi. Tüm bu normalleşme sözleri, başarıyı gölgelemeye yönelik girişimlerdir; fakat başarı güneş gibi meydandadır ve güneş balçıkla sıvanmaz.

Deniz sınırı tamamlandı. Lübnan’ın kara sınırı üzerine müzakerelere başladığını tahayyül edebiliyor musunuz? Böyle bir durumda Lübnan’ın ne talep etmesi gerektiğine dair partinizin duruşu ne olurdu?

“Kara sınırını belirleme mücadelesi” diye bir mücadele olamaz çünkü kara sınırları belirlenmiştir ve bilinir. Fakat şu anda olan durum şudur: “İsrail” Lübnan topraklarını işgal etmiştir. Yapılması gereken de Lübnan topraklarının kurtarılmasıdır. Bu “İsrail” ile bir anlaşma gerektirmez. Topraklarımızdan çıkmalıdır. Şu anda koşullar böyle bir çekilme için olgunlaşmamış olabilir; fakat her şeyden önemli olan şudur ki topraklarımızda kalmayacaklardır.

Lübnan bu mezhepçi sistemi bırakıp daha eşitlikçi bir politik düzene geçmeli mi ve gelecekte nasıl bir hükümet görmek istersiniz?

Şu anki düzenin anayasası Taif Anlaşması'na dayanmaktadır. Taif Anlaşması, 15 yıllık bir savaş sürecinin ardından gerçekleşti ve bu anlaşmaya varılabilmesi için Lübnanlılarla birlikte Amerika, Suudi Arabistan ve Suriye'nin uluslararası müdahalesi gerekti. Bu anayasada köklü bir iyileştirme ya da köklü bir değişim kolayca gerçekleşemez.

Savaşlara, sorunlara, komplikasyonlara neden olabilir, bilemiyorum. Hizbullah olarak bizim bakış açımıza göre, bizim bir düzeni değiştirme tasarımı yok, biz daima Taif Anayasası'nın uygulanması gerektiğini söylüyoruz. Şayet birileri küçük iyileştirmelere ihtiyaç duyarsa ülkede bunun için mekanizmalar var.

Parlamentoda sunulan bir teklifin üçte ikilik bir çoğunluk tarafından kabul edilmesiyle uygun değişiklikler yapılabilir. Bizim sorunumuz, Taif Anlaşması'nın eksik uygulanmasıdır; çünkü anlaşmanın çok büyük bir kısmı uygulanmıyor. Şayet uygulansaydı bu şu anlama gelirdi ki idare mezhep temelinde olmazdı. Yargı ve tüm kurumların Lübnan için çalışması gerekiyor; fakat bunun pratikte uygulanması bir sorun, tıpkı geniş çaptaki yolsuzluk ve Taif'in tamamıyla uygulanmasındaki başarısızlık gibi.

Peki, size sormak istediğim son soru yolsuzluk meselesi hakkında. Tabii ki Amerikalılar Hizbullah'ı daima yolsuzlukla itham ediyorlar. Fakat Direniş'i destekleyen aynı zamanda "Hizbullah çok fazla yolsuzluğu sineye çekiyor, Hizbullah yolsuzluğa bulaşmış insanlarla çok yakın, Hizbullah, Neo-Liberalizm'e ve Lübnan'ın çöküşüne dayanak sağlayan ekonomik sisteme karşı yeteri kadar mücadele etmiyor." diyen insanlar da var. Hizbullah'ın yolsuzluğa meydan verdiğine ya da yolsuzluğu sineye çektiğine ve ekonomik bir ajandaya sahip olmadığına dair bu eleştirilere nasıl yanıt veriyorsunuz?

– Hizbullah, Lübnan'ı oluşturan bileşiminin bir parçası. Hükümet dahilinde 24 bakan içinden 2 bakana sahip. Yönetim ve liderlik üzerindeki etkisi kısıtlı. Dolayısıyla ülkede yolsuzluk olduğunda yolsuzluğa müdahale edip onu sorumlu tutan çoğunlukla yargıdır. Biz yargının hakkında hüküm vermesi için pek çok dava açtık; fakat bu dosyalar çekmecelere atıldı. Yargı yetersiz ve kusurluysa bizim suçumuz nedir? Yolsuzlukla legal araçları kullanmak dışında nasıl mücadele edebiliriz?

Bizden yolsuzluğu durdurmak için doğrudan baskı uygulamamızı mı istiyorlar? Nasıl? Devrim mahkemeleriyle mi? Ya da düzen dışı yollarla mı? Bunu kimse kabul etmez ve biz de kabul etmiyoruz. Dolayısıyla bizi yolsuzluğu desteklemekle suçlayanlar aslında bizden sorumluluğumuz dışında kalan bir şey istiyorlar.

Görevini yerine getirmeyen, yargı sistemidir. Bazıları kendileri hiçbir şey yapmadıkları hâlde bunu suçlamaları üzerlerinden atmak için söylüyor; en iyi yol suçu başkalarının üzerine atmaktır; fakat biz bu konuda hatalı değiliz, biz yapabileceğimiz her şeyi yaptık. Ekonomik projeye gelince, bir siyasi parti için devletin bileşiminden ayrı bir ekonomik proje yoktur.

Devletin bileşimi 1992'den bu yana, Taif'ten sonra, tarım ve sanayiye ortadan kaldırmak için çalışıyorsa ve yalnızca hizmet sektörü, bankalar ve turizme dayanıyorsa bu şu anlama geliyor ki Lübnan için gerçek bir ekonomik yapıdan bahsedemeyiz. Biz defalarca tarım ve sanayi için destek ve insan yatırımı teklifinde bulunduk; çünkü Lübnan'da önemli bilimsel yetenekler ve önemli yetenekler var. Fakat art arda gelen hükümetler bu yönde çalışmadı. Dolayısıyla ekonomik politikalar yalnızca devlet yapısı aracılığı ile etkin olabilirler. Biz yapabileceğimiz her şeyi yaptık. Geriye kalanı herkesin sorumluluğundadır.

Şeyh Naim Kasım, katıldığınız için çok teşekkür ederim.

-Rica ederim.

Çeviri: YDH